

FEUILLETON

XIÈMES JOURNÉES DENTAIRES DE PARIS.

Van 22 tot 25 November j.l. werd in Parijs een tandheelkundig congres gehouden. Dit congres, dat een zeer internationale tint had, werd gepresideerd door den hier in Holland welbekenden Prof. Lemaître, directeur van de Clinique Oto-Rhino-Laryngologique de la Faculté de Médecine de Paris. Prof. Lemaître opende het congres met een lezing over: *Considération sur les Cancers du Sinus Maxillare*.

In deze voordracht, die veel bijval genoot, behandelde de hoogleeraar de tumoren van boven- en onderkaak, de vroegtijdige diagnostiek en de therapie. Deze laatste bestond uit chirurgische behandeling, gepaard met radium en X-stralen behandeling. De voordrager heeft veel gepubliceerd over zijn nabehandeling, en speciaal over de doseering van het radium, waar hij dan ook in de discussie dieper op inging.

Na het déjeuner werden in 2 zalen een 16-tal voordrachten gehouden. Om een idee te geven van het internationaal karakter van dit congres, noem ik de namen van eenige dergenen die voordrachten gaven: Guinot (Parijs), Le Norcy (direct. de l'Ecole Dentaire de Rennes), Watry (Dir. Ecole Dentaire, Brussel), Loos (Praag), Prof. Hess (Zürich), Cadenat (Toulouse), Pierre Weil (Parijs), Delort (Parijs), Sylvain Dryfus (Lausanne), Van den Berg (Amsterdam), Pierre Rolland (Parijs), Stein (Weenen), Nivard (Parijs), Schindler (Bern), Weski (Berlijn), Darcissac (Parijs), Steiger (Zürich).

Een programma als dit, op een middag en avond achter elkander af te werken, is te machtig. Met eenige vrienden gingen we dan ook tegen half zes de stad in, waar gezellig gegeten werd, terwijl de verschillende problemen ons vak betreffende, onder de loupe werden genomen. Ook werden degenen die bijna altijd op buitenlandse bijeenkomsten aanwezig zijn, doch ditmaal verhinderd waren, zooals Nord en Van Hasselt, hartelijk herdacht.

Den volgenden ochtend brachten wij een bezoek aan de Clinique Lariboisière van Prof. L e m a i t r e. Het programma vertelt hiervan :

1. Visite du service et présentations de malades atteints d'affections des mâchoires et de la bouche.
2. Visite du centre d'appareillage des mutilés de la face (Ministère des Pensions).

Doordat men in Parijs de ziektegevallen centraliseert, was het aantal patiënten dat gedemonstreerd werd, zeer groot. Wat mij vooral interesseerde, waren de vroeg behandelde oorlogsgewonden. Het zou heel interessant zijn, om eens langer op die kliniek rond te kijken, en vooral, om eens te zien hoe de bruggen en partiëele protheses, die de basis uitmaakten voor een groote gecompliceerde behandeling, zich gehouden hebben. Een gang doorlopende, zag ik een viertal tandheelkundige behandelingskamers en een flink tandtechnisch laboratorium, waar blijkbaar hard werd gewerkt.

Tegen 12 uur werd in een van de zalen een coupe de Champagne rond gediend. Dit was een goed begin voor een genoegelijk déjeuner. Vooral dat napraten in beperkten vriendenkring, is, geloof ik, het meest leerzaam van dergelijke congressen.

's Middags werd de vergadering voortgezet in de Ecole Odontotechnique, waar de lezingen weer in twee zalen werden gehouden. Er waren dezen middag vele lezingen, die speciaal interessant waren voor de mondchirurgen. Verscheidenen werden verduidelijkt door prachtig geslaagde cinema opnamen. Hiervan noem ik: D a n t u l l e, Parijs (Chirurgie esthétique des lèvres) W a l l o n (Parijs) en D u f o u r m e n t e l (Parijs).

Voor de orthodontisten waren er voordrachten van D e c o s t e r (Brussel), L o o s (Praag), R o g e r F r ä n k e l (Parijs).

Zaterdagavond was er een soirée voor de congressisten in de Comédie française, waar „Le Secret” van Henri Bernstein, werd gegeven. Na afloop ging men in kleine clubjes Parijs in. Was het te verwonderen dat de opkomst voor de verschillende bezoeken die voor den volgenden ochtend op het programma vermeld stonden (zooals de Ecole de Puériculture, de Service d'hygiène dentaire en de Musée de l'Année) veel geringer was? Persoonlijk heb ik dit niet kunnen constateeren, daar ik ook pas na het déjeuner weer op de vergadering kwam, en wel in de eerste plaats om aanwezig te zijn bij de voordracht van B e r k e l b a c h v a n d e S p r e n k e l,

uit Utrecht, over: „l'Innervation de la dent et du ligament alvéolaire, avec projections et examens de coupes microscopiques”. Deze voordracht had groote belangstelling. Hierna sprak P a l a z z i uit Milaan.

Deze middag bracht naast medische, veel orthodontische voordrachten. Van deze laatsten noem ik die van Q u i n t é r o (Lyon), C o o l s (Antwerpen), C h a r l i e r (Brussel).

Zondagochtend om 9 uur begonnen de demonstraties, die tot 12 uur duurden. Dit gedeelte van het programma vond ik niet zoo goed georganiseerd als het overige, en het was dan ook voor de twintig menschen die demonstreerden practisch niet vol te houden. De demonstraties werden nl. in één groote zaal gegeven, sommigen hadden zeer weinig belangstelling, terwijl de menschen zich bij de anderen verdrongen. Voor de buitenlanders was het al heel moeilijk, omdat hen in de verschillende talen vragen gesteld werden. Bij de enkele tafeltjes waar ik even heb kunnen kijken, was zeer veel belangrijks te zien. Het was jammer voor verschillende van de demonstranten, dat dit laatste gedeelte niet over verschillende dagen verdeeld was, omdat zij feitelijk geen gelegenheid hebben gehad om iets van het werk der anderen te zien. Mij persoonlijk speet het tenminste zeer, dat mij de mogelijkheid ontbrak om demonstraties bij te wonen, die ik juist gaarne gezien had.

In Scheveningen hadden wij het prettiger, omdat alles in één hotel gecentraliseerd was, en de demonstraties over verschillende dagen verdeeld waren, waardoor de mogelijkheid was geschapen om aparte na-demonstraties op de hotelkamers te hebben, met een rustige discussie. Voor den gewonen practicus geloof ik, dat juist die demonstraties de hoofdschotel zullen moeten vormen van dergelijke bijeenkomsten. Daarom moeten de organisatoren daar een ruimere plaats voor inruimen.

Om 11 uur had er een banquet de clôtüre plaats in Hôtel Lutétia. Naar schatting waren daar een tweehonderd menschen. Dit banquet had een officieel karakter; er waren vertegenwoordigers van de regeering, van de medische faculteit en verder van alle Fransche tandheelkundige en stomatologische instituten. Professor L e m a i t r e was de tafelpraeses. Hij constateerde bij zijn openingsspeech, dat er tandartsen van 12 verschillende nationaliteiten aanwezig waren. Bij het dessert werd W a t r y tot Ridder in het Légion d'Honneur geslagen, en S a p e t spelde hem het ridderkruis op de borst, hetgeen bij ondergeteekende door F r i s o n gebeurde. W a t r y bedankte met een emotioneele rede, die tot hoogtepunt had dat W e s k i en hij elkaar onder stormachtig gejuich omhelsden!

Nabetrachting:

Een woord van hulde voor Sapet, Sudaka, Zaoui en Lebrun mag hier niet ontbreken. Deze vier mannen waren de promotors van de Journées franco-belges, die in een snel tempo uitgroeiden tot de veel meer omvattende Journées Dentaires de Paris, waar nu een zoo belangrijk congres van uit kon gaan, als hetgeen ik heb getracht U te beschrijven.

Deze vergadering bood werkelijk voor iedereen iets interessants, en het was zeer jammer dat er dit jaar slechts twee Hollanders aanwezig waren om ervan te profiteeren. Ik heb moeten beloven, dat er het volgend jaar veel meer zullen komen.

v. d. BERG.